

[Justitsministeren.]

len, som sniger sig over Grænsen, og det vilde dog næppe være nogen praktisk Regel, at det tillod man Folk at gøre, og saa skulde de holdes i Forvaring, indtil Justitsministeren havde truffet Afgørelse; Formodningen er dog for, at der er Grund til at afvise vedkommende og tilbagesende dem, saa snart Politiet faar fat i dem. Jeg indrømmer, der kan indtræffe Tilfælde, hvor det drejer sig om politiske Flygtninge, og i den Henseende kan jeg berolige det ærede Medlem med, at jeg har staaet over for visse Tilfælde, hvor Politiet, inden det foretog sig noget, henvendte sig enten til Statspolitiets Ledelse eller til Justitsministeren. Men som almindelig Regel tror jeg, at Bestemmelsen, saaledes som den er formuleret, træffer det rette, og jeg kan derfor ikke tiltræde Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 9 gaar ud paa, at den, som uden Vederlag yder Udlændinge Logi, ikke skal tilpligtes at afæske disse Oplysning om deres fulde Navn, Fødselsaar og Dag, Fødested o. s. v. Det er noget, vi ingen Interesse har i under normale Forhold, men under de nuværende Forhold — og vi ved ikke, om de kan blive vanskeligere endnu — maa jeg hævde, at Politiet har Interesse i at vide, hvilke Udlændinge der overhovedet opholder sig her i Landet, saa det afgørende er slet ikke, om de yder Vederlag for deres Ophold eller ikke. Jeg kan derfor ikke tiltræde dette Ændringsforslag.

Det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 4, der gaar ud paa, at Justitsministeren ikke skal bemyndiges til at fastsætte Bestemmelser om Anmeldelsespligt for Teltleire. Jeg har gjort Rede for, at det kun vil kunne tænkes i Undtagelsestilfælde. Jeg ved ikke, hvorfor den ærede Ordfører blandede min personlige Moral ind i Spørgsmaalet om Teltleire; jeg ser ingen Forbindelse derimellem og skal derfor lade det ligge. Men uanset min høje personlige Moral foregaar der alligevel visse Ting i visse Teltleire, som det kan være af Interesse for Politiet at føre Tilsyn med, og derfor er Bestemmelsen foreslaet; det er ikke Mening, at man i Almindelighed vil blande sig i Forholdene. Jeg ser mig derfor heller ikke i Stand til at tiltræde Ændringsforslag Nr. 4.

Den ærede Ordfører for Kommunerne mente, at jeg derimod vilde kunne tiltræde Ændringsforslag under Nr. 5. Ja, hvis Forholdene var nogenlunde normale, vilde Diskussionen slet ikke være kommet til at foregaa, for saa vilde den Bestemmelse,

jeg har ønsket indsat i § 11; overhovedet ikke være blevet fremsat, men som Forholdene nu engang ligger — og de synes at ville skærpes i visse Henseender —, kan jeg ikke tiltræde et Forslag, der gaar ud paa, at vedkommende Udlænding skal have Begrundelsen for den truffne Beslutning meddelt. Et Lands Regering skylder i og for sig ikke en tilfældig Udlænding, der faar Lyst til at opholde sig i Landet, eller som søger Arbejde; Regnskab for, hvorfor den i det givne Tilfælde ikke ønsker dette Ophold. Udlændinge har ikke nogen Art af Ret over for Danmark, og vi skylder dem ikke Regnskab. Noget helt andet er, at vi rent menneskeligt og under normale Forhold ikke vil optræde, som vi i visse Tilfælde kan komme til at optræde nu, men jeg kan ikke tage imod et Ændringsforslag, hvorefter saadanne Afslag skal begrundes af Regeringen. Jeg tror ikke, at den kommunistiske Ordfører rigtig har gennemtænkt, hvad det er for Tilfælde, der kan komme til at foreligge her.

Med Hensyn til det sidste Punktum i Ændringsforslaget:

„Ethvert Medlem af Rigsdagen har Ret til at blive gjort bekendt med alle en saadan Sags Dokumenter“,

vil jeg henholde mig til de Bemærkninger, jeg har fremsat herom baade i Landstinget og i det høje Folketing, idet jeg har sagt, at i Almindelighed vil jo ikke nogen Justitsminister nægte den Rigsdagsmand, der paa-viser, at han af en eller anden Grund har Interesse i Sagen, at gøre sig bekendt med Sagens Dokumenter. Noget helt andet er at udstede Erklæringer, som man ikke ved hvor ender.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Under de Forhandlinger, der fandt Sted i det andet høje Ting, har mit Parti besluttet sig til at gaa med til Lovforslaget, og jeg finder ikke nogen Anledning: — i hvert Fald ikke i Øjeblikket — til at gaa ind i en dybere Drøftelse. Jeg skal kun sige ganske kort, at vi principielt er Tilhængere af Loven af 1866 og derfor med Betænkelighed ser Indskrænkningen, men vi erkender, at de politiske Forhold ligger saa vanskeligt, at Politiet maa have en vis Myndighed; der er ogsaa uhyre meget rigtigt i Justitsministerens Betragtning, at det her drejer sig om Udlændinge, paa hvilke Loven af 1866 jo ganske sikkert ikke har taget Sigte.

Jeg skal derfor anbefale at stemme imod